SOMMARNUMMER • ÅRGÅNG 69 • NR 2
Berga i JUNI 2009

Borg-Skum

Kamratföreningen Vapenbrödernas tidskrift

VAPENBRÖDERNA ÄR AMFIBIEREGEMENTETS KAMRATFÖRENING

Foto: HJS

"På Vakt" – men numera glömd och förtalad.

BORG-SKUM

I skrivandets stund har precis Pingsten klingat ut med ett väderläge värd att minnas. Livet på ytan i skärgården har börjat pulsera igen.

Själv har jag hög puls efter att ha tagit del av de sanningar som finns i den blogg jag hänvisade till i förra numret. Men det är politik och sådant ska vi inte ha i denna skrift.

Från regementet kommer positiva tecken med en nyligen genomförd inryckning och en ytterligare sådan längre fram i sommar.

Minns att vi på gamla KA 1 årligen utbildade närapå tusen soldater – det var tider.

Tyvärr så har inte de senaste årskullarna givit nya medlemmar. Vi har ändock gjort rekryteringsförsök bl a genom att sända B-S och info till förbandet i Tchad, IAS och givetvis utdelat på AMF 1. Det finns inte möjlighet för oss att kontrollera huruvida informationen förs vidare från kamraterna i dom ledande befattningarna. Kan man misstänka att det är en sviktande förbandsanda som ligger till grund ? Något måste göras!

Hoppas att det blir många som åker med till kamratträffen i Göteborg.

Årsmötet har genomförts med ungefär det numera traditionella antal deltagare – läs längre fram.

Återigen – tyvärr – har det varit en fadäs i vår rapportering såtillvida att vi i nr 1/09 tillkännagav Rune Nilsson som avliden.

Så är nu inte fallet och vi framför härmed

Vår ursäkt till Rune och övriga kamrater.

Redaktionen tillönskar Er Alla en skön sommar. ■

Red.

REDAKTION

Redaktör:
Hans-Jochen Seifert
tillika ansvarig utgivare
Tfn 08 541 316 56
Mobil 0708 541 385
lenjoc@telia.com

Redaktionskommité:
Ingemar Wemmenhög
Tfn 08-541 360 12

Redaktionens adress och tfn:
Borg-Skum
1. Amfibieregementet
130 61 Hårsfjärden
Tel 08 502 63 000

Utgivning:
Fyra nummer per år

Layout:
P&B Grafiska HB
Mobil 070 781 86 04
gunilla@anv.se

Tryckeri:
Wassberg + Skotte Tryckeri AB

VAPENBRÖDERNA
Amf 1, 130 61 Hårsfjärden

Årsavgift:
125 kr

Plusgiro:
9 33 80-4

Bankgiro:
473-0537

Skattmästarens adress och tfn:
Kristina Granath
Rindöby 1 · 185 41 Vaxholm
Tel : 08 541 363 42

Adressändring meddelas skattmästaren

VAPENBRÖDERNAS STYRELSE

Hedersordförande:
Överste 1. gr Curt Karlberg

Ordförande:
Överste Jonas Olsson

1. vice ordförande:
Bengt Svanteson

2. vice ordförande/tillika klubbmästare:
Christina Grahn

Övriga styrelseledamöter:
Hans-Jochen Seifert,
Staffan Vestin, Agneta Blom,
Tommy Aasa, Gun Källman,
Svenåke Wickström,
Per Brännhammar,
Kristina Granath,

Suppleanter:
Anitha Pettersson,
Claes-Arne Sunnman

Revisorer:
Håkan Söderlindh,
Christer Uppström

Revisorssuppleant:
Christer Sandström

Vapenbrödernas Valberedning:
Karin Enström samt Håkan Melin
(sammankallande)
Göran Mattson

Kontaktman för föreningsmedlemmarna
Om Du har frågor eller förslag rörande föreningens verksamhet m m.

Skriv eller ring till:
Per Brännhammar
V Bangatan 53 A, 195 40 Märsta
Tfn 08 591 138 88

GLÖMT MEDLEMSAVGIFTEN ???

ORDFÖRANDE
i Vapenbröderna

Foto: HJS

SÅ BÖRJAR MIN TID SOM REGEMENTSCHEF

lida mot sitt slut. Jag kommer att lämna regementet senast den 30 september och lämna över till *överste Ola Truedsson* som blir ny regementschef.

Det har varit en mycket intressant och utmanande tid och mycket har hänt i försvarsmakten och vid regementet under de fyra år som jag har fått förmånen att vara chef.

Det kommer att ske ytterligare stora förändringar inom försvarsmakten, den målbild för försvaret som presenterades i propositionen i mars ligger till grund för regeringsbeslut den 16 juni. Propositionen är tydlig för våra två insatsförband 2. Amfibiebataljonen och 17. Bevakningsbåtskompaniet.

2. Amfibiebataljonen föreslås att fortsatt utvecklas till manöverbataljon med amfibisk förmåga. 17. Bevakningsbåtskompaniet föreslås att fortsatt vidmakthållas vilket är viktigt för förmågan till hamn- och basskydd samt undervattensstridsförmågan.

Det återstår arbete med att utveckla förbanden och det är enligt min uppfattning viktigt att fokus inte blir för stort mot markoperativ verksamhet. Kompetensen att lösa uppgifter inom den sjöoperativa arenan får inte nedprioriteras. Det finns en stor efterfrågan internationellt och i vårt omedelbara närområde av vår unika förmåga. Den kvalitet och engagemang som karaktäriserar Amfibiekåren kommer även i framtiden att vara efterfrågad.

Verksamheten vid regementet är i full gång och efter semesterperioden har vi inryckning av huvudomgången, då kommer ytterligare dryga 500 amfibiesoldater att rycka in. Detta gör att vi kommer att vara landets största regemente avseende antal soldater den närmaste tiden. Detta är glädjande samtidigt som det ställer krav på personal och organisation.

Men nu väntar en väl förtjänad sommarsemester och jag önskar alla läsare en trevlig och vilsam ledighet tillsammans med familj och vänner.

Håll till godo med en ny Borgskum! ■

Jonas Olsson

PS.
Glöm inte att rekrytera nya medlemmar. För att föreningen skall överleva och fylla sitt syfte krävs en kontinuerlig rekrytering av nya medlemmar.

DS.

Härmed framförs ett STORT TACK till ALLA för de frivilliga bidragen till föreningen!

Göteborgs Garnisons Kamratförening

Inbjudan

Till vår årliga kamratföreningsträff

Fredagen 21 augusti

15.30 Ankomst Göteborgs Garnison (KA4)
15.30–16.00 matsalen öppen för middag
OBS! ingår ***inte*** i totalpriset utan
betalas av envar på plats – bindande bokning 3 veckor innan
18.00 mingel med korvgrillning på Älvsborgsmässen (fd off-mässen)

Långedragsvagnen m/ä ska återupplevas.

Lördagen 22 augusti

08.00 Frukost.
09.30 Guidad tur genom Göteborg som avslutas vid Centralstationen.
11.00 Fri tid i Göteborg.
13.00 Lunch vid GöteborgsOperan (ingår)
14.00 Buss åter till Gbg Garnison.
17.00 Buss avgår till kvällens restaurang
19.00 Middag/samvaro med trubadurunderhållning
23.00 Buss avgår till förläggningen.

Har Du sett denna Volvomodell förut?

Söndagen 23 augusti

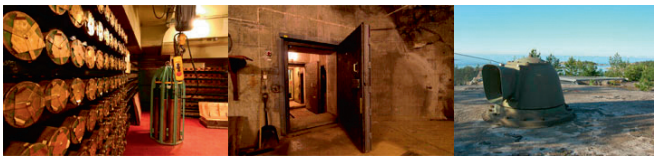
08.00 Frukost.
09.30 Avfärd. Besök på Volvomuseet där du får chansen
att kolla in allt från gamla PV till den senaste Volvomodellen.
Möjlighet till fika.
11.30 Träffen avslutas här och hemresan stundar.
OBS! ingen lunch medsändes i bussarna

Välkommen med din medverkan!
Bindande anmälan till Christina Grahn ***senast 25 juli***.
Tel: 070 6712714 alt 08 541 350 61 alt mail: christina.grahn@telia.com

Kortnader: Göteborg 1400:-/pers, tillkommer busstransport.
Kostnad för bussresan beror på antalet deltagare och meddelas senare av Christina.

Välkomna!

Batteri Arholma

I gästanläggningen Arholma Nord ingår Batteri Arholma som är en kustförsvarsanläggning med en fast kustartillerikanon som, tillsammans med andra kustförsvarsanläggningar i Stockholms skärgård, skulle skydda Stockholms inlopp från fientlig invasion och landstigningstonnage. Insprängt i ett berg finns en anläggning som rymmer ca 110 man. De skulle under kalla krigets dagar kunna hålla en hög stridsberedskap vilket, förutom att bemanna kanonen, också inkluderade mat, sjukvård och markförsvar. Under minst en månads tid skulle man klara sig utan hjälp utifrån. I anläggningen ingår även ett luftförsvarssystem samt en mängd skyttevärn och skyddsrum.

Anläggningen på Arholma stod klar 1968 och har därefter renoverats och uppdaterats efterhand under årens lopp. Under 90-talet sattes anläggningen i *”malpåse”* och har tills nu stått oanvänd. Själva kanonen står högst uppe på berget på Arholmas norra spets och blickar ut över Ålands hav. Anläggningen i övrigt ligger insprängd under kanonen i en (förhållandevis) modern bergsanläggning (80-tals standard) med logement, kök, sjukvårdsutrymmen och ledningscentral. Kanonen är en 10,5 cm pjäs och har tillsammans med systeranläggningen på Ovanskär utgjort ett starkt försvarssystem mot både fartyg, markstridskrafter och luftburna hot. Anläggningen på Arholma kallades Arholma Norra och tillsammans med anläggningen på Ovanskär utgjorde de *”Batteri Arholma”*. Idag har viss utrustning (främst radarutrustning) som tidigare suttit på Ovanskär tillförts Arholma norra varför museet går under namnet Batteri Arholma. Anläggningen på Ovanskär är återställd (igengjuten).

Det stora området runt kanonen har under lång tid varit helt stängt för allmänheten. Ett rejält taggtrådsstängsel tillsammans med en hård övervakning har hållit nyfikna borta. Området har länge omgivits av en viss spänning och de boende på Arholma har betraktat den med en avståndstagande nyfikenhet.

> « Ladda sinnena, ställ in dig i ledet och upplev kalla kriget »

Under 2000-talet beslutades att Arholma norra skulle återställas och gjutas igen. Arholma-borna började då en intensiv kamp för att få anläggningen byggnadsminnesmärkt och bevarad. 2005 kom *Per* och *Marie Eriksson* in som blivande entreprenörer eftersom myndigheterna ställde kravet att man ville ha en levande verksamhet på området ifall det skulle finnas möjlighet för ett bevarande. Efter två långa års arbete med skrivelser, möten och förberedelser byggnadsminnesförklarades anläggningen i april 2007 och övergick då i Statens fastighetsverks händer med *Per* och *Marie* som arrendatorer. I Juni 2007 öppnade vandrarhemmet Arholma Nord i de byggnader ovan mark som tidigare tillhörde batteriet. I Juni 2008 öppnade museet Batteri Arholma för allmänheten. Där kommer anläggningen visas genom guidade turer för grupper om 10–15 personer. ■

Text o bild: Marie & Per

Marie Eriksson

Per Eriksson

GLÖMT MEDLEMSAVGIFTEN ?!?

Evert Näslund
– en KA-profil på Grenadjärvägen, Rindö

Evert idag

Evert har jag känt sedan 1981 då jag med familj flyttade in på Grenadjärvägen. Evert, och hans fru Ringmor, kom att bli dagföräldrar åt våra barn. Bättre förutsättningar kunde de inte få. Den uppväxten tänker de – och deras föräldrar – med glädje tillbaka på. Vilka barn får möjlighet att klappa en ekorre vid ett öppet salsfönster? Hon kallades ”Lilla frun”. Eller låta en talgoxe sitta på fingret?

« Som kanin hade man 50 kr/mån av vilka 15 kr lades undan som ett tvångssparkonto »

Ungdomsåren

Evert kom till världen i Strömsund, norr om Östersund, den 6/10 1921 och fyller således 88 år 2009. Fadern *Manfred* var jägmästare. En kringflackande sådan. Hans hustru *Viola* (Everts mamma) följde oftast med sin make varför en praktisk lösning för *Everts* del blev att bo hos sin mer stationära faster som var änka efter en ägare till en tjärfabrik och ägde det största huset i Strömsund. Hon levde på trevåningshusets möjligheter att inhysa hyresgäster.

Everts bästa kompis, under barnaåren, var son till bonden som drev sin gård alldeles i närheten. Genom den bekantskapen fick han lära sig att både harva, ringvälta och köra hövända. Då var han inte mer än 8 år. Bonden gav honom förtroendet och han trivdes med ansvaret.

1934 flyttade familjen ner till Djursholms-Ekeby, där *Evert* kom att gå i Djursholms samskola från 13 års ålder och fram till 1938.

Inryckning och första tjänstgöring

1939 var det oro i världen . Den då 17-årige *Evert* ville inte låta sig kallas in för värnplikt utan tänkte att det var bästa att förekomma och söka fast anställning på något förband. En kamrat hade talat sig varm för trängen i Hässleholm, så *Evert* sökte och kallades ner för att testas. Redan första morgonen fick han klart för sig att här ryktade man hästar mitt i natten, vilket inte var något för *Evert*. Med hjälp av en förstående läkare så kunde *Evert* ganska snart frigöras från sitt åtagande. Vid hemkomsten hörsammade han de rekryteringsåtgärder som KA 1 bedrev. Dessutom visste *Evert* att kompanichefen, på LV-kompaniet KA 1, var en bekant. Nu sökte han dit i stället och blev antagen som stamrekryt. Omkring den 1/10 kom han till regementet bara för att skickas hem igen på en månads ledighet med inställelse den 1/11. Inkallelserna tog allaresurser i anspråk på regementet, varför hela stamrekrytkursen fick en senare utbildningsstart.

Evert bland sina kurskamrater omkr 1940.

Kursen var den största ditintills – på 34 stamrekryter. Stamrekryterna gick under benämningen *”kaniner”* eller *”jössar”*. Redan från början bestämdes det över huvudet på eleverna vilken huvudtjänst de skulle ha. *Evert* blev uttagen till lätta luftvärnet (40 mm akan, 20 mm akan, lyssnarapparater och 150 cm strål-

kastare). Efter en gemensam utbildning på samtlig materiel på lätta luftvärnet, hamnade *Evert* på strålkastare och lyssnaravdelningen.

Vilka förmåner hade ni på den tiden?

”Som kanin hade man 50.-/mån av vilka 15.- lades undan som ett tvångssparkonto, som inte fick röras förrän man slutade sin anställning. Fri bostad och mat hade man också, men skolagning fick man bekosta själv. Det som blev över gick till bio och cigaretter. En liten summa avsatte vi för att kunna fira nyårsafton på Vaxholms hotell.”

1940, mellan maj och oktober, kom *Evert* i kontakt med sin första ytterförläggning. Platsen var Mälsten. Den krigssommaren var lugn och vid höstens inträde blev kursen uppgraderad till andraklassare vilket syntes på uniformens vänstra överärm i form av ett smalt gult streck. Nu var elevtiden slut. Omgående fick de ta över utbildning i huvudtjänst med nyinryckta och inkallade. Korpralskolan genomfördes parallelt med detta ansvar, dock så uppdelat att vinterhalvåret mestadels tillbringades i korpralskolan medan sommarhalvåret mestadels avsattes för att utbilda soldater.

Fortsatt anställning

Hösten 1941 blev *Evert* korpral för att hösten 1942 avancera till furir. Nu var det treåriga kontraktet slut. *Evert* stod i valet och kvalet. Sluta eller…?

Vad fick dig att fatta beslutet och vad blev det för beslut?

”Jo, nu var det så att tjejerna på personalavdelningen varnade mig genom att tala om att de som valde att sluta, genast blev inkallade att tjänstgöra på batteri Roten. Jag hade varit på Roten en kort sejour, så jag visste vad det innebar, varför jag stannade kvar och fick en kommendering till Försvarets läroverk i Uppsala där jag studerade till realexamen och var klar vid krigsslutet i maj.”

Efter examen blev det, för *Evert*, kommendering på direkten till underofficersutbildning i Karlskrona. Utbildningen varade i 4 månader varefter han utnämndes till sergeant. Väl hemkommen till regementet fick han ansvaret för en ny verksamhet, som chef för målbåtarna (6 st), under IKA. Detta till intendentens stora förtret. Nu kunde inte Intendenten, som hade att godkänna eller underkänna (vilket senare var det vanliga...) utlämning av materiel, neka *Evert* eftersom IKA personligen talat om att *Evert* alltid skulle ha ut det han bad om. Denna verksamhet höll *Evert* på med till 1954. Därefter blev han kommenderad till utbildning på akan 40/48 vilken försiggick i *”järngraven”* som låg vid Slussen i Stockholm.

”Det var arméns tygskola som svarade både för den teoretiska och den praktiska utbildningen. Den praktiska delen genomfördes vid Solvalla. På regementet svarade jag sedan för befälsutbildningen på systemet. Kursen var på ett halvår vill jag minnas.”

1958 hände något helt nytt i *Everts* karriär. Han blev kommenderad att gå en teknisk utbildning på det då nya lättta robotsystemet 52 under ett halvår – i Frankrike. Väl hemkommen svarade *Evert* för uttagning av skyttar till det nya systemet. Den 1/11 1958 utnämndes han till flaggjunkare. Något år senare var det dags för nya uppgifter. KA-staben i Vaxholm behövde lägga om krigsförbanden rent pappersmässigt och *Evert* tillfrågades. Det skulle gälla för en tid på 3 månader. Därefter fick han en förfrågan om att tjänstgöra på armé och motordetaljen. Bakgrunden till denna förfrågan började egentligen med en *”incident”*. *Evert* gick vakthavande befäl med bl a ansvar att ha koll på hantering av hemliga handlingar på staben och upptäckte vid ett tillfälle, att på bordet inne hos chefen för armé och motordetaljen, låg ett dokument utan uppsikt. En dispyt uppstod mellan *Evert* och den ansvarige. *Everts* integritet i frågan måste ha uppskattats av C armé och motordetaljen, för det var han som erbjöd den tjänst som *Evert* sa ja till. Tjänsten gällde att svara för krigsplacering av civila fordon likväl som A-fordon och stamfordon. Denna tjänst innehade *Evert* till sin pension 1976. Redan tidigare – 1972 – hade han blivit kapten. Några *”konsultår”* blev det därefter, men sedan bestämde han sig för att njuta sitt otium fullt ut som pensionär.

Vår familj, som bor i huset intill sedan 1981, ser honom som en mycket god vän och gläds åt att få dela middagar med honom både i vår och hans lägenhet. Han både bakar och lagar middagar som vilken mästerkock som helst. Fåglarna är fortfarande trägna gäster vid hans fågelbord, men ekorren – *”lilla frun”* – har inte fått någon efterföljare. ■

WEM

> « Fri bostad och mat hade man också, men skolagning fick man bekosta själv. »

Evert pekar ut var Gärdeshusen – underbefälsbostäderna – låg.

Gärdeshusen, nergångna och alldeles innan rivningen i början på 1990-talet.

Svävarsystemet levererat

Fakta
Svävare 302

Längd: 22 m
Bredd: 11 m
Fart: 40+ knop
Last: 50 stridsutr soldater
eller Bandvagn 309
eller containrar

Vid en ceremoni den 25 februari på Berga levererade Försvarets materielverk, FMV, tre stycken svävare till Försvarsmakten och Amf 1.
– Det är en stor dag för amfibiekåren. Vi får nu en efterlängtad kapacitet för transporter som hanterar övergången mellan land och hav under olika klimatförhållanden, säger Jonas Olsson, chef för Amfibieregementet.

För Amfibiebataljonens del innebär det att förmågan att genomföra trupp- och materieltransporter har ökat avsevärt. Dessutom är svävaren mycket lämpad för sjukvårdstransporter.

– Amfibiebataljonen kommer att de närmaste åren genomgå en viss utveckling för att även klara insatser på land. Detta arbete kommer att starta upp när försvarspropositionen läggs den 17 mars. Förmågan dessa svävare representerar passar väl in i kommande organisation, säger Anders Grenstad, marininspektör.

Efter ceremonin bjöds alla närvarande en tur med svävarna runt till viss del isbelagt Hårsfjärden och norra Mysingen. Det märks knappt när farkosten tar sig över bränningar och mindre skär och gången är mjuk.
– Det känns bra att vi kommit hit och att vi nu på allvar kan utveckla taktiken och komma i gång med övningar med svävarna i amfibiebataljonen. Svävarna kommer att öka vår operativa förmåga för många år framåt, avslutar Jonas Olsson.

...även ledningsbåtarna överlämnade

Vid ceremoni den 22 januari leverarade Försvarets Materielverk, FMV, ledningsbåtarna 451 och 452 till Försvarsmakten och Amfibieregementet.
– Det är en stor dag. Det är inte så ofta som förbandet får ny materiel, och därför är det glädjande att vi får ta emot ledningsbåtarna. De kommer att nyttjas, säger Jonas Olsson, regementschef.

Båtarna byggdes i slutet av 90-talet och har nu moderniserats, främst på ledningssystem och huvudmaskineri, och så har de fått springkler installerat på däck. Även sjösäkerhetshöjande åtgärder har gjorts, som nödgenerator på däck, ökad brandsäkerhet och att högt belägna vikter har demonterats för att skapa en sjövärdigare båt.

– Det känns bra att lämna över fartyg och båtar till de operativa förbanden. Senare i år kommer FMV att leverera korvett Visby till sjöstridsflottiljen och skolfartyget till Sjöstridsskolan, säger Andreas Olsson, chef för Anskaffningskontor Sjö vid FMV.

Utdrag ur CAmf1 nyhetsbrev nr 1

En *vårdag* I SKÄRGÅRDEN

I mitten av april damp det ner en inbjudan till Kalas och med ordern: ***Inställelse den 16. maj kl 14.00, på Simpnäs brygga.***
Klädsel: ***Skärgårdsfin. Medför personliga renhållningsartiklar.***

Detta lät spännande och givetvis fanns vi på plats. Strålande solsken! Båt kom och hämtade samt körde oss – vi hade blivit ca 30 pers – till Arholma nord. "Gå iland" på Batteribryggan. Vi blev väl mottagna med kommentanturbestämmelser, lätt förplägnad och brun läsk på burk och glas. Vi var i batteriområdet för Arholmabatteriet.

Förläggning anvisades i dom nyrenoverade och till civil standard omgjorda barrackerna som numera är ett s k Vandrarhem. Området är anpassat till turistverksamhet och all taggtråd och stängsel är borta. Batteriet består av en pjäs som är museum. Vaddå museum? – tyckte jag. Det var ju här vi övade motanfall för inte så länge sedan – eller – javisstja – tiden har rusat iväg och måhända är jag likaledes ett museeföremål?

Nåväl, vi bjöds på en fin rundvandring och guidning i pjäsen samt möjlighet till promenad med åtföljande bastu. För dom modiga fanns tillfälle att ta ett dopp då bastun ligger strategiskt rätt i strandkanten. Sedan blev det utspisning och fest inpå sena natten. Därom talas intet då det var privat.

Ett besök på denna plats rekommenderas varmt! ■

Text & foto: HJS

På hjässan.

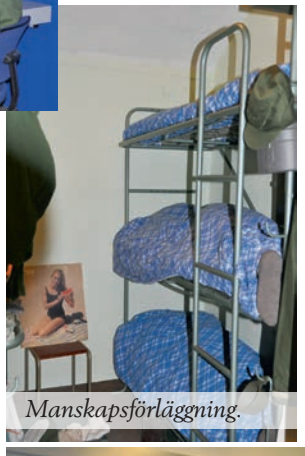
Sitter kanske och mediterar?

SLC (stridsledningscentral).

Intet att rapportera.

Manskapsförläggning.

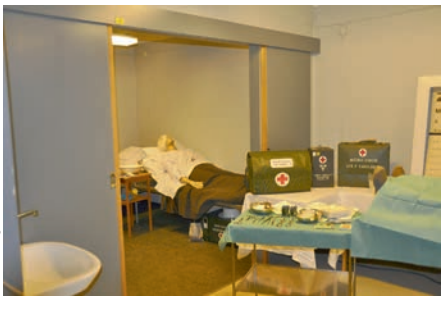
Utspisningsplatsen – Guiden t h.

Ammunition klargjord.

Batterichefens rum.

"Sjukan"

Nödvändigt även i bergrum.

Riktarplatsen.

Vapenbrödernas ÅRSMÖTE 2009

Åke Brymer synes rask "as ever".

Christina Grahn och Agneta Blom.

Calle Mauritzson och Bengt Svanteson.

Sakteligen fylls salen.

Lördagen den 4:e april svarade med solsken och mjuk vårvärme.

Buss väntade vid färjläget Vaxholm för de medlemmar som bodde på Rindö. Genast fick 2. vice ordf tillika klubbmästare en uppgift att lösa (som bekant löser inte vapenbröder problem utan uppgifter). Den beställda bussen var mindre än väntat och därmed måste kompletterande fortskaffningsmedel till. Raskt löste *Christina* detta genom att ställa sin egen bil till förfogande. Efter att ha gjort sedvanlig upphämtningsrunda via centralstation landade vi välbehållna utanför matsalen på Berga.

Efter en stunds väntan släpptes vi i för lunch för att därefter tåga iväg till samlingssalen på gamla *fd MKHS 1.vice ordf Bengt Svanteson* hälsade mötesdeltagarna välkomna i *ordf Jonas Olssons* frånvaro. Förhandlingarna förflöt smidigt. Mest dramatik låg i synpunkterna om behovet att höja medlemsavgiften. Höjningen är befogad med hänsyn till det minskade ekonomiska stödet från regementet. Beslutet blev att höja från 125.- till 175.- från och med 2010.

Därefter fick vi höra ett mycket uppskattat föredrag om missionen i Tchad, av *kapten Dennis Jedsmo*. Undertecknad förärades vapenbrödernas medalj i silver, vilket jag härmed tackar för med ödmjukhet och stolthet. ■

Text & foto: WEM

Göran Granlund, inrest från Sandhamn.

Samråd inför mötet.

Vapenbröder tar plats.

Minnes-stund den 20:e maj

I dag genomfördes en minnesstund för *Martin Johansson* som avled i samband med en skjutolycka utanför Utö för ett år sedan. Ceremonin ägde rum på Vaxholms Kastell.

– Vi har idag samlats för att hedra minnet av *Martin Johansson*. Det är en stor tragedi för oss alla att denna olycka inträffade, säger *Överste Jonas Olsson, chefen för Amfibieregementet.*

På plats vid den vackra minneslunden på Kastellet och framför minnesstenen stod *Martins* anhöriga, plutonskamrater och fanvakt.

– Platsen för minnesstenen är vald för att säkerställa att den alltid är kvar och är tillgänglig för alla som vill besöka den för att hedra minnet av i tjänsten förolyckade kamrater, avslutar *Öv Olsson*. ■

Text & bild: M Bohman

Nya medlemmar!

Vi hälsar dem välkomna i kamratkretsen

Gunilla Åkeson, Torslanda · Kjell "Kecke" Axelsson, Vaxholm · Gustav Johansson, Vaxholm

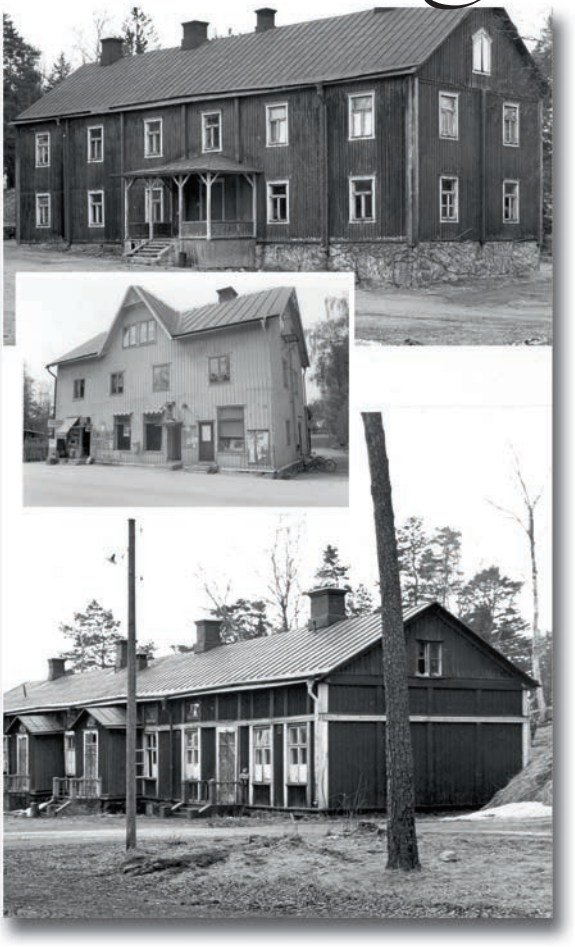
Avlidna medlemmar!

Vi tackar för deras trohet och behåller dem i vårt minne

Lennart Thörne, Saltsjö-Boo · Runa Gerdell, Stockholm

POSTTIDNING Borg-Skum AMF 1
130 61 Hårsfjärden

Rindö nostalgi

Det gamla kanslihuset på Rindö. Kommer från Dalarö 1878 och revs genom bränning i december 1968.

Det användes som lektionsutrymme under många år. Redaktören har minne av att vi där fick utbildning i avlusning.

Rindö "Affärscentrum". Här fanns Damfrisering, Livsmedelsbutik (drevs av Flaggjunkare Eriksson), Posten, Tobaksaffär. Kallades Posthuset "Klippan". Bilden tagen 1984. På denna plats står den "nya" vaktlokalen – numera tom.

F d Sjukhus. Kommer från Gotland och uppfördes på Rindö 1853. I början på 60-talet användes det som träningslokal för både brottning och boxning samt tandläkarmottagning. Red. fick här sina tänder kontrollerade och på fritiden blev det "smäll på käften" i boxninglokalen där instruktören Flaggfurir Harry Möller härjade med boxhandskar på nävarna. Huset revs 1967.

GLÖMT MEDLEMSAVGIFTEN ???